

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 6 marca 2024 r.

Poz. 2519

UCHWAŁA NR 6/248/2024 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 lutego 2024 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr LXXIII/759/24 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 25 stycznia 2024 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis, w części obejmującej:

- w § 1 ust. 6,
- w § 2 ust. 4,
- w § 3 ust. 6,
- w § 4 ust. 4,
- w § 7 ust. 4 pkt 1 i pkt 4,
- w § 7 ust. 5 wyrażenie w brzmieniu: "wraz z odsetkami, jeżeli są należne",
- w zał. Nr 1 w części "Załączniki":
 - w pkt 1 wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,",
 - w pkt 2 wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,"
- pkt 6,
- w zał. Nr 2 w części "Załączniki":
 - wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,",
 - w pkt 2 wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,"
- pkt 5,
- w zał. Nr 3 w części "Załączniki"
 - wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,"

— w pkt 2 wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,"

— pkt 6,

— w zał. Nr 4 w części "Załączniki"

— wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,"

— w pkt 2 wyrażenie w brzmieniu: ", jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,"

— pkt 5,

z powodu sprzeczności z przepisami wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tut. Izbie w dniu 1 lutego 2024 r., Rada Miejska Trzcianki powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 i art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wprowadziła zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 28 lutego 2024 r.

Rozpatrując sprawę uchwały na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości jest art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 70), zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. z 2003 r. Nr 188 poz. 1840, z późn. zm.).

W sytuacji, gdy uchwała w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała taka – w myśl art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Rozporządzeniem z dnia 9 stycznia 2015 r., wydanym na podstawie art. 20d ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Rada Ministrów określiła warunki udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną, pomoc na infrastrukturę lokalną, pomoc na rzecz regionalnych portów lotniczych oraz pomoc na rzecz portów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1387, z późn. zm.).

Korzystając z upoważnienia wynikającego z ww. przepisów Rada Miejska Trzcianki postanowiła zwolnić od podatku od nieruchomości budynki lub ich części, budowle lub ich części oraz grunty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez przedsiębiorców, będących podatnikami podatku od nieruchomości. Jednocześnie w § 5 uchwały Rada Miejska postanowiła, że zwolnienie z podatku od nieruchomości przyznawane na podstawie niniejszej uchwały, stanowi pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) Nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE L z 2023 r. poz. 2831 z 15.12.2023 r.).

Z uzasadnienia do badanej uchwały wynika, iż projekt uchwały został przekazany do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. UOKiK pismem z dnia 23 stycznia 2024 r. wskazał na konieczność wprowadzenia poprawek.

Mając powyższe na względzie Kolegium Izby przyjęło, że został spełniony wymóg określony w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

W § 1 ust. 6, w § 2 ust. 4, w § 3 ust. 6 oraz w § 4 ust. 4 uchwały Rada Miejska postanowiła, iż zwolnienie nie stosuje się do przedsiębiorców, którzy zalegają z zapłatą zobowiązań wobec budżetu gminy Trzcianka. Ponadto w § 7 ust. 4 pkt 1 Rada postanowiła, iż utrata prawa do zwolnienia następuje w sytuacji posiadania w okresie obowiązywania zwolnienia co najmniej dwumiesięcznej zwłoki w regulowaniu zobowiązań wobec budżetu gminy Trzcianka, liczonej od terminu płatności podatku.

W ocenie Kolegium Izby regulacje § 1 ust. 6, § 2 ust. 4, § 3 ust. 6, § 4 ust. 4 oraz § 7 ust. 4 pkt 1 badanej uchwały wykraczają poza delegację wynikającą z przepisu art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uprawniającego radę gminy do wprowadzenia, w drodze uchwały, innych zwolnień przedmiotowych niż określone w ust. 1 ww. artykułu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw, wskutek uzależnienia zwolnienia od braku zaległości z tytułu zobowiązań wobec Gminy Trzcianka.

W orzecnictwie oraz w doktrynie utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym prawo do ustanawiania zwolnień przez radę gminy dotyczy wyłącznie tych zwolnień, które odnoszą się do pewnej kategorii przedmiotów opodatkowania, nie obejmuje natomiast prawa do ustanowienia zwolnień podmiotowo-przedmiotowych, to jest wyłączenia z opodatkowania pewnych kategorii podmiotów znajdujących się w określonej sytuacji faktycznej lub prawnej (por. K. Koperkiewicz-Mordel, Stanowienie przez rady gminy zwolnień i ulg podatkowych w podatkach i opłatach lokalnych. Finanse Komunalne z 2005 r., nr 1-2, s. 71).

Wynikający z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zakaz ustanawiania przez rady gmin w drodze uchwały zwolnień o charakterze podmiotowym związany jest bezpośrednio z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483, z późn. zm.), który stanowi, że ustanawianie kategorii podmiotów zwolnionych z podatku następuje wyłącznie w drodze ustawy.

Zakaz ustanawiania przez rady gmin zwolnień o charakterze podmiotowym oznacza, że zwolnienie wprowadzone na podstawie upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 3 ustawy może dotyczyć wyłącznie przedmiotów (takich jak np.: budynek, grunt, budowla), wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności. Przedmiot ten winien być tak określony, żeby nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika, a więc cechy przedmiotu muszą zostać tak w przepisie określone, żeby dotyczyły potencjalnie (hipotetycznie) nieoznaczonego indywidualnego podatnika. Należy przy tym zauważyć, że zwolnienie w każdym przypadku będzie w ostatecznym rozrachunku dotyczyło określonego podmiotu, a to z tej przyczyny, że konstrukcja podatku obejmuje zarówno przedmiot, jak i podmiot podlegający opodatkowaniu. W konsekwencji, nie ma też zwolnienia przedmiotowego, którego nie można przypisać określonemu podmiotowi. Utrudnienie to wymaga od rad gmin staranności w tworzeniu przepisów prawa miejscowego, przede wszystkim przy określaniu kryterium zwolnienia poprzez identyfikację przedmiotu, a nie podmiotu tego zwolnienia. W każdym przypadku, gdy bezpośrednio z ustanowionej normy wywieść można, kto podlega zwolnieniu, a nie tylko, jaki przedmiot obejmuje zwolnienie, zwolnieniu przypisać można charakter zwolnienia przedmiotowo-podmiotowego, a to oznacza przekroczenie ustawowej delegacji do ustanawiania zwolnienia określonego w art. 7 ust. 3 ustawy (por. wyrok NSA z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt II FSK 2592/12, wyrok NSA z dnia 6 maja 2016 r., sygn. akt II FSK 2217/14).

W ocenie Kolegium Izby Rada Miejska uzależniając skorzystanie ze zwolnienia od podatku od nieruchomości od braku zaległości z tytułu zobowiązań wobec Gminy Trzcianka, ustanowiła przesłankę o charakterze podmiotowym. Wskazane kryterium odnosi się bowiem w sposób jednoznaczny do cechy podatnika będącego adresatem zwolnienia (tj. do jego sytuacji finansowej), a nie wyłącznie do okoliczności dotyczących przedmiotów opodatkowania objętych tym zwolnieniem. W związku z tym zwolnienie wprowadzone badaną uchwałą utraciło charakter zwolnienia wyłącznie przedmiotowego, a przybrało postać zwolnienia przedmiotowo-podmiotowego, co pozostaje w sprzeczności z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Pogląd, że przepisy ograniczające zastosowanie ustanowionego zwolnienia z podatku od nieruchomości do podmiotów, które nie mają zaległości finansowych względem gminy, wprowadzają do konstrukcji tego zwolnienia elementy podmiotowe, przy pomocy których, w dacie podjęcia uchwały możliwe jest ustalenie konkretnych podmiotów, które będą objęte tym zwolnieniem, znajduje odzwierciedlenie w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych.

I tak w wyroku z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt I SA/Po 378/20 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu stwierdził, że: "Słusznie zatem prokurator zarzucił w skardze, że zastosowane przez Radę Miasta w zaskarżonej uchwale kryteria ustalenia zakresu zwolnienia ustanowionego tą uchwałą odnoszą się zarówno do przedmiotu, jak i podmiotu opodatkowania. Należy zgodzić się ze skarżącym, że przepis § 5 ust. 3 zaskarżonej uchwały ograniczający zastosowanie zwolnienia ustanowionego w § 4 ust. 1 tej uchwały do podmiotów, które nie mają zaległości podatkowych wobec budżetu Miasta Poznania, wprowadziły do konstrukcji tego zwolnienia elementy podmiotowe, przy pomocy których w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały możliwe było ustalenie podmiotów, które będą objęte tym zwolnieniem. Dzięki tym kryteriom w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały możliwe było stwierdzenie, że zwolnienie to będzie przysługiwało konkretnym podmiotom, co do których organ miał wiedzę, że były one podatnikami wskazanymi w art. 3 u.p.o.l. w związku z przedmiotami opodatkowania wskazanymi w § 4 ust. 1 zaskarżonej uchwały i dodatkowo podmioty te nie miały wymagalnych niezapłaconych zobowiązań wobec gminy z dowolnego tytułu. Wprowadzone w § 5 ust. 3 zaskarżonej uchwały kryterium określenia zakresu zwolnienia ustanowionego w § 4 ust. 1 tej uchwały miało charakter wyłącznie podmiotowy, gdyż odnosiło się do cechy podatnika będącego adresatem zwolnienia i nie odnosiło się do okoliczności dotyczących przedmiotów opodatkowania objętych przedmiotowym zwolnieniem."

Stanowisko zaprezentowane w ww. wyroku WSA w Poznaniu podtrzymał Naczelny Sąd Administracyjny w wyrok z dnia 7 kwietnia 2021 r., sygn. akt III FSK 3334/21.

Zgodne z powyższą linią orzecniczą są także m.in.: wyroki NSA: z dnia 5 kwietnia 2022 r. (sygn. akt III FSK 4860/21), z dnia 11 sierpnia 2020 r. (sygn. akt II FSK 646/20), wyrok WSA w Poznaniu z dnia 2 października 2019 r. (sygn. akt I SA/Po 475/19), wyrok WSA w Olsztynie z dnia 6 czerwca 2018 r. (sygn. akt I SA/Ol 233/18), wyroki WSA w Opolu: z dnia 3 września 2021 r. (sygn. akt I SA/Op 232/21), z dnia 25 lutego 2021 r. (sygn. akt I SA/Op 331/20), wyroki WSA w Białymstoku: z dnia 27 listopada 2020 r. (sygn. akt I SA/Bk 761/20), z dnia 7 października 2020 r. (sygn. akt I SA/Bk 511/20), wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 20 lipca 2021 r. (sygn. akt I SA/Bd 307/21), wyrok WSA w Szczecinie z dnia 20 listopada 2019 r. (sygn. akt I SA/Sz 489/19).

W związku z powyższym zasadne jest stwierdzenie nieważności § 1 ust. 6, § 2 ust. 4, § 3 ust. 6 oraz § 4 ust. 4 badanej uchwały.

Z powyższych względów Kolegium Izby postanowiło stwierdzić również nieważność postanowienia § 7 ust. 4 pkt 1 badanej uchwały. Skoro, co wykazano powyżej, brak zaległości wobec Gminy Trzcianka nie może być warunkiem skorzystania ze zwolnienia, to tym bardziej nie może być on przesłanką utraty prawa do zwolnienia.

Ponadto Kolegium stwierdziło nieważność zapisów w zał. Nr 1 w części „Załączniki” pkt 6, w zał. Nr 2 w części „Załączniki” pkt 5, w zał. Nr 3 w części „Załączniki” pkt 6 oraz w zał. Nr 4 w części „Załączniki” pkt 5, a dotyczących złożenia oświadczenia o nieposiadaniu zaległości wobec Gminy Trzcianka.

W myśl art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Kolegium Izby podkreśla, że realizując swoje kompetencje organ publiczny musi uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa jest zakaz domniemania kompetencji. Każda uchwała organu władzy publicznej musi odpowiadać wymogom legalizmu, o czym stanowi art. 7 Konstytucji RP, w brzmieniu: „organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych (np. wyrok NSA z 8 maja 2013 r., sygn. akt II GSK 299/12, LEX nr 1328496), w którym sąd stwierdza, że „przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie

może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych w drodze wykładni celowościowej. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia (...)."

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym, w tym przypadku w przepisie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto Rada Miejska Trzcianki w § 7 ust. 4 pkt 4 postanowiła, iż utrata prawa do zwolnienia może nastąpić w przypadku podania nieprawdziwych danych Burmistrzowi Trzcianki. Powyższe zapisy mogą budzić wątpliwości interpretacyjne, są one nieprecyzyjne. Podanie nieprawdziwych danych np. błąd w numerze telefonu lub w adresie e-mail nie może być traktowane jako skutkujące utratą prawa do zwolnienia. Zatem przewidziana w uchwale Rady Miejskiej sankcja w postaci całkowitej utraty prawa do zwolnienia w podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis jest sankcją niewspółmierną do stopnia uchybienia.

W związku z powyższym zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 7 ust. 4 pkt 4 badanej uchwały.

Kolegium Izby stwierdziło ponadto, że w § 7 ust. 5 badanej uchwały Rada Miejska postanowiła, że: „W przypadku utraty prawa do zwolnienia, przedmiot korzystający ze zwolnienia jest zobowiązany do złożenia korekty deklaracji na podatek od nieruchomości lub korekty informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz do zapłaty należnego podatku wraz z odsetkami, jeżeli są należne cały okres przez jaki korzystał ze zwolnienia.”.

Przedmiotowym zapisem Rada Miejska wprowadziła zatem sankcję w postaci zapłaty odsetek w zakresie sprzecznym z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).

Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 51 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności, natomiast art. 53 § 1 stanowi, że od zaległości podatkowych naliczane są odsetki za zwłokę. Odsetki za zwłokę są zatem konsekwencją powstania zaległości podatkowej, a to oznacza, że nie mogą być naliczane w każdym przypadku utraty prawa do zwolnienia, gdyż w przypadku podatników, u których zobowiązanie podatkowe powstaje w drodze doręczenia decyzji ustalających, nie może istnieć zobowiązanie bez takiej decyzji.

Zatem regulacja § 7 ust. 5 uchwały, przewidująca obowiązek uiszczenia odsetek za zwłokę w każdym przypadku, jest sprzeczna z art. 51 § 1 w związku z art. 53 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Z uwagi na powyższe Kolegium Izby postanowiło stwierdzić nieważność wyrażenia w brzmieniu: *"wraz z odsetkami, jeżeli są należne"*, zawartego w § 7 ust. 5 badanej uchwały.

Rada Miejska Trzcianki w § 7 ust. 1 postanowiła, iż:

"Zwolnienia z podatku od nieruchomości, o których mowa w § 1, § 2, § 3 i § 4 przysługują na podstawie zgłoszenia zamiaru korzystania z pomocy de minimis na druku stanowiącym odpowiedni załącznik do niniejszej uchwały, złożonego łącznie z odpowiednimi dokumentami potwierdzającymi prawo uzyskania zwolnienia, tj:

1) zaświadczeniami lub oświadczeniami o pomocy de minimis, wydanymi przez organy udzielające pomoc, o wielkości otrzymanej pomocy w okresie trzech minionych lat lub oświadczeniem o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;

2) zaświadczeniami lub oświadczeniami o pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, wydanymi przez organy udzielające pomoc, o wielkości otrzymanej pomocy w okresie trzech minionych lat, w którym podatnik występuje o wsparcie lub oświadczeniem o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;"

Natomiast w załącznikach Nr 1 - 4 do uchwały w części "Załączniki" postanowiła, iż do zgłoszenia zamiaru skorzystania z pomocy de minimis dołącza się :

"1. Zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy.

2. *Zaświadczenia o pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy.*"

Obowiązek przedkładania wraz z wnioskiem o udzielenie dotacji wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie wnioskodawca otrzymał w ciągu minionych trzech lat, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie, dotyczy podmiotów ubiegających się o pomoc de minimis udzielaną od dnia 1 stycznia 2024 r. na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L, 2023/2831 z 15 grudnia 2023 r.). Zgodnie z art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia, całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 300 000 EUR w okresie 3 lat, przy czym, zgodnie z pkt 11 preambuły do ww. rozporządzenia: *Okres trzech 3 lat brany pod uwagę do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły. Dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy de minimis należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznaną w ciągu minionych trzech lat.* Oznacza to, że obecnie do ustalania dostępnego limitu pomocy de minimis bierze się pod uwagę 3 minione lata, a nie rok bieżący oraz 2 ostatnie lata podatkowe. Wnioskodawca będzie zobligowany do przedłożenia wraz z wnioskiem wszystkich zaświadczeń i oświadczeń za okres wskazany ww. rozporządzeniu.

W związku z powyższym Kolegium Izby stwierdziło nieważność zapisów "*jakie podatnik otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat,*" zawartych w zał. Nr 1, Nr 2, Nr 3 i Nr 4 w części "Załączniki" w punktach 1 i 2.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.